



אידישע קינדער

גליון שבועי מהנעשרה ונשמע בעולם הילדים של ת"ת שמ"ע



דבר המערכת:

שבוע נפלא עבר עלינו בת"ת כאשר יצאו הילדים הצדיקים ביום שלישי במסגרת מבצע "שונה פרקו" להיבחן אצל הרבנים הגאונים על דפי גמרא ועל פרקי משניות שלמים בע"פ.

שלושה רבנים חשובים וגאונים ה"ה:

הרה"ג ר' אברהם דוד ליווי שליט"א רבה של שכונת שומרי החומות רמת שלמה

הרה"ג ר' שבתאי שניפסל ווייס שליט"א רב שכונת גבעת שאול

הרה"ג ר' אפרים קעניג שליט"א דיין בבית דין צדק

ישבו כבמושב בית דין ושאלו והיקשו מדברי הגמרא וכן בהבנת המשניות וכן שאלו והיקשו לילדי כתה ד' בדיני נגעים הסבוכים מפרשת תזריע מצורע הנלמדים בכתה ולאחר מכן החלו הילדים הצדיקים לדקלם בע"פ פרקים שלמים של משניות בניגון ובנעימה במתיקות נפלאה

ובהרגשת רוממות עד שיכלו

להרגיש בטעם עריבות דבתורה ממע!

ולאחר מכן יצאו הילדים הצדיקים להיכל הישיבה, שם נחתם היום הגדול במבחן אצל הרב שלמה עופר שליט"א ראש המוסדות.

הרב הביע את התרגשותו בפני הילדים ובפני צוות ההמלמדים והמשגיח ואף הביע התפעלות עצומה מעומק הבנתם וידיעתם ובפרט שיבחו על כך שאף ילד לא נותר מאחור וכולם ברורים, כולם גיבורים...

מערכת העלון אידשע קינדער

"אָנער תּפּיל לָכֶם בְּנַחֲלָה"

ויסעו... ויחננו... בפרשת השבוע מספר על המסעות של בני ישראל במדבר ומיד לאחר מכן מצוה השם על משה שיחלק את ארץ ישראל לכל השבטים על פי הגורל "וזאת הארץ אשר נתנה לך בגורל".

שני דברים חשובים אנו למדים מפרשה זו - דבר ראשון אנו לומדים שהדרך לא פחות חשובה מהיעד וכל אדם עובר את המסע שהקב"ה מייעד עבורו ועל האדם לשמח במסעו, גם בזמנים של "ויסעו" בהם הוא מצליח להתעלות ולהתקדם הלאה בחייו, וכן עליו לשמח גם בזמנים של "ויחננו" - בהם הוא מרגיש כאילו הוא תקוע על מקומו ולא מצליח להתקדם.

זה לא אומר חלילה שהוא צריך להשלים עם מצבו, אדרבא, הקב"ה מצפה מאתנו שנעשה את כל המאמצים ונשקיע את כל הכחות בשביל להתרומם ולהתקדם, אבל אסור להשבר מהקצב. אסור להסתכל על ההתקדמות הגדולה של החבר ולתת לזה ליאש אותנו, כי לכל אחד נתן הקב"ה את המקום שלו, את הנחלה שלו ואת הקצב שלו.

ודבר זה כבר נקבע בהר סיני ממש לפני מעמד קבלת התורה צוה השם למשה: "והגבלת את העם סביב", משה קבל מהשם ית' הוראות מפרטות היכן יעמדו השבטים והיכן יעמדו הלויים והכהנים, אחד עמד רחוק ואחד עמד קרוב, כל אחד במקום שאותו יעד עבורו הקב"ה.

לא סתם חוזרת התורה בפרוט כה רב על אזהרות ההגבלה, ודאי יש להבין כי לכל יהודי יש את המקום שלו ואת התפקיד שלו, אמנם היצר הרע מנסה לבלבל אותנו בלי הרף

מן היעוד והמטרה שלנו, ועלינו תמיד לזכר - הקב"ה לא מצפה ממך להיות משה רבנו, הקב"ה מצפה ממך להיות ההכי טוב שאתה יכול להיות. כפי שהיה נוהג לומר רבי זושא מאניפולי זיע"א: כשאגיע לעולם האמת לא ישאלוני מדוע לא הייתי כמשה רבנו, אלא ישאלוני מדוע לא הייתי זושא".

וכך כותב הרמח"ל במסלת ישירים (פרק א') "יסוד החסידות ושורש העבודה שיתברר ויתאמת אצל האדם מהי חובתו בעולמו". ההדגשה היא על המלים "מהי חובתו בעולמו". שים לב! לא כתוב מה חובת האדם בעולם, אלא "חובתו בעולמו". כל אחד צריך להסתכל רק על חובתו שלו ולשער בנפשו שהוא היחידי בעולם כפי שכתב הרה"צ ר' נתן מברסלב זיע"א: "אחד היה אברהם" שאברהם עבד ה' רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם.

המשך בעמוד 5



הצדיקים נבחנים אצל הרבנים החשובים

ממצוה לא מפסידים

וגם הפעם אני זקוק לסכום כזה, אבל בשל מצב כספי הדחוק, אין בכיסי הפעם פרוטה לפרוטה, לכן מבקש הוא הפעם מחבירו הנאמן שילווה לו את הסכום המדובר.

החבר, שהפיר בו ובנאמנותו, וידע שאפשר לסמך עליו במצאת האחרים, לא ראה בכך כל בעיה, ואף גילה לסוחר שבשנתיים האחרונות צבר לעצמו סכום כסף גדול לחתונת בתו המסתכם ברבבות דולרים, ולעת עתה אין לו צורך בהם. את סכום הכסף הסתיר האיש במרתף ביתו, ולא גילה על כך לאף אחד, אפילו לא לאשתו. הוא ירד עם חברו הסוחר אל המרתף, נגש אל הפנה שבה החביא את הכסף, ובקש להוציאו.

בהגיעו לשם, נפלטה מפיו זעקת שבר. השקית איננה! הוא מחפש בכל החרים והסדקים, אבל לשווא! הכסף לא נמצא.

הוא עולה כאחוז טרוף אל הבית ושואל את אשתו האם מישהו היה במרתף לאחרונה. אשתו, שלא הבינה מדוע בעלה מבקש כל כך, השיבה כמסיחה לפי תומה שאכן הייתה השבוע העוזרת, והחלטנו להתחיל לנקות את הבית לקראת חג הפסח (הארוע התרחש בחדש אדר). החלטנו שהמקום הראשון הזקוק לנקיון הוא המרתף, ואכן שם התחלנו לנקות את כל השטח, ואף פנינו את כל השקיות הישנות, וכל החפצים שאין בהם תועלת. "ולאן השלכתן את הכל?" - שאל הבעל המבהל. "מה פרוש לאן? לפח האשפה!" - משיבה האשה, שעדיין אינה מבינה על מה הבהלה הגדולה.

בשמעו זאת, רץ הבעל במהירות רבה אל ביתן האשפה, ולשמחתו הוא רואה שהשקיות שפנו מהמרתף עדיין שם. לאחר שחטט ממשכות בין שקיות האשפה, אתר את השקית עם חבילות הכסף שהיתה מונחת אף היא בפח...



בית כנסת בעיר מונסי, ניו יורק - ארצות הברית

היה זה ביום רביעי. האשה נקתה את המרתף ביום שני, והמשאיות של אסוף הגבל במונסי, אוספות את האשפה ביום המישי! ברגע זה עמד בעל הבית נדהם ומשתאה לנפשו לראות את הנס הגדול שעשה עמו הקב"ה, ואת השקר העצום ששולם לו על רצונו לקיים מצוות הלואה. שהרי רק בשל הסכמתו לקיים את המצוה באופן מידי, הדמין לו לגלות את דבר נקיו המרתף על ידי אשתו, ואת השלכתה של שקית המזמנים לפח הגבל.

זכיון שרצה הקב"ה את מעשיו, עזרו גם בכך שהדבר היה יום אחד לפני שאוספים את האשפה.

ואני תפילתי

מתוך חוברת "ואני תפילתי" שלמדנו השבוע: "הללו קל בקדשו" על כל נשימה ונשימה שאדם נושם צריך לקלם לבורא, מאי טעמא "בל נשימה תהלל קה" - כל נשימה תהלל קה. (בראשית רבה י"ד, ילקוט שמעוני תהילים ק)



קינדער שרייבן

התלמיד החשוב כמר נחמן בהן הי"ו

"אלה מסעי בני ישראל" (לג, א)

משל למה הדבר דומה: לשר שבנו יצא לתרבות רעה. בכל פעם כאשר הובא הבן לדין לפני המלך היה השר מתחנן לפני המלך שיסלח לו והמלך היה נענה וסולח לבן בגלל כבוד אביו.

למים כאשר ראה השר כי בנו סומך גדלת אביו יותר מידי, בא השר לפני המלך ובקש ממנו שיוריד אותו מגדולתו ועל ידי כך יהיה הבן מכור להיטיב את דרכיו...

כן הוא גם הנמשל: הקב"ה הוציא את בני ישראל ממצרים ביד משה ואהרן ובני ישראל סמכו על כך יתר על המדה משום כך סבב הקב"ה שיהיו נעים ונדים במדבר הגדול ארבעים שנה ועל ידי כך יתקרבו לאביהם שבשמים...

התלמיד החשוב כמר יוסף שרף הי"ו

"אלה מסעי בני ישראל" (לג, א)

שואל רש"י מדוע נכתבו כל המסעות הללו בפרוט? אלא מביא רש"י את דברי המדרש תנחומא, משל למה הדבר דומה: לאדם שהיה בנו חולה, והליכו למקום רחוק לרפואתו כיון שהיו חוזרים התחיל אביו מונה כל המסעות. אמר לו: כאן ישנו כאן הוקרנו [קררנו עצמנו מחם אש] כאן חששת בראשך וכו'.

שאל הצדיק רבי אברהם מרדכי מגור - מה הנמשל? מה בא רש"י לומר? וכי בני ישראל לא היו זקוקים לישון או לקרר את עצמם? אם כן מה מלמדנו המדרש על המקומות בהן ישנו או התקררו?

אלא - השיב הרבי - בדברים אלה יש פונה עמקה ודברי תוכחה נסתרים: "כאן ישנו" - רמז למתן תורה שבשעה שנתן הקדוש ברוך הוא את התורה נרדמו בני ישראל וישנו. "כאן הוקרנו" - רמז לאותה קרירות שהכניס עמלק בבני ישראל כמו שכתוב: "אשר קרף בדרך". "כאן חששת את ראשך" - רמז לחטא העגל שבו היו לבני ישראל חששות כלפי ה"ראש" הלא הוא משה רבנו המנהיג.

משום כך - סיים הרבי - כתבה התורה בפרוט רב את כל המסעות כדי לשמחך כך יזכרו בכל מקום ובמה שארע בו ויחזרו בתשובה שלמה... (רבי אברהם מרדכי מגור)

משגים מהגמרא

מילות מפתח המופיעים בגמרא לעיתים קרובות

"מתקנה לה"

הגמרא משתמשת במלים אלו כשאמורה אחד תרין קשיה, והאמורה השני לא מקבל אותה בדיעה ומתקנה בשאלה.

לדגמא: המוסים שבו לאחר שהמתקלים שגרו את השילים ו"תקפו" בחורה את האזר ממנו שגרו השילים והשמי ידו את המשגרים והמתקלים שהיו במקום.

"ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה" (לה, א)

"מכאן לומדים אזהרה לחנפין. "אין להחניף לשום אדם!" (ספרי)

הגאון רבי שרגא פייבל מנדלוביץ זצ"ל נסע פעם לגיס כספים עבור ישיבתו ובדרכו נכנס גם לתלמידו לשעבר שפרש לא עלינו מדרך היהדות. האישה היה עשיר גדול והרב מנדלוביץ קנה שישפים לתמך בישיבה שבה למד בנערותו.

העשיר קבל את פניו רבו בסכר פנים יפות ולמרות שירד מהדרך והיה מלא חטאים, עדין הוא צפה לדברי ברכה ושבח מהרב שזקק לו ומבקש את תרומתו.

מה רבה הייתה תדהמתו כאשר הוא שמע שלא רק שאין הרב משבח אותו אלא ההפך, הרב השמיע באזניו דברי תוכחה נוקבים ועוד הגדיל לעשות והביע צער על שהעמיד תלמיד כמותו...

העשיר הנדהם כל כך התרגש מטהר לבו של הרב שאינו מחניף ונושא פנים בעבור צצע כסף ונתן לרב תרומה כספית גדולה במיוחד. (שלוחא דרחמנא)

עזות דקדשה!

פעם אחת נעצר הגאון רבי חיים עוזר גרודזי' נסקי בעלילת שוא. בהיותו בכלא נכנס אליו עורך דין ואמר לו שיש בידו לסגור לו לצאת מהכלא. לפתע נשם לב עורך הדין כי רבי חיים עוזר אינו מביט בו ככלל. מדוע אינך מביט בי?! שאל עורך הדין.

"אינני מביט בך" - אמר רבי חיים עוזר - משום שאסור להביט בפניו של אדם רשע! התפעל מאד עורך הדין ממדת האמת של האסיר וספר את הדברים לשופט: אני שבידי להצילו ממאסר אין הוא נושא פניו אלי אלא שומר על עקרונותיו.

אדם ישר כזה ודאי שאין בידו מאומה מהעלילה השפלה שהעלילו עליו.

שמע השופט את הדברים ושרר את הרב מיד...

כל מכה נפש בשגגה (לה, יא)

מי שהרג במזיד חייב מיתה ע"פ עדים. מי שהרג בשוגג ע"פ עדים, גולה לערי מקלט. ומי שהרג בשוגג או במזיד בלא עדים מספרת הגמרא (מכות י: כה):

פעם אחת הרג אדם את חברו בשוגג במקום שלא היו עדים, והורג לא ברח לערי מקלט ולא נענש על חטאו.

במקום אחר הרג אדם את חברו במזיד במקום שלא היו עדים ומאחר ולא נודע הדבר לאיש הוא לא נענש.

והיושב בשמים רואה הכל, זמן הקב"ה את שניהם לפנדק אחד והאדם שהרג בשוגג טפס על סלם ונפל על האדם שהרג במזיד ושניהם קבלו את עונשם..

ההורג בשוגג והפעם במקום שיש עדים בורח בלי תבונה לערי מקלט. וההורג במזיד נהרג במיתה משונה כעונש על שהרג את חברו. וזה שנאמר: מגלגלין חוב ע"י חייב

כמה הכתוב מדבר? בשני בני אדם שחרגו את הנפש, אחד הרג בשוגג ואחד הרג במזיד. לזה אין עדים, ולזה אין עדים. הקדוש ברוך הוא מומיין לפונדק אחד, זה שחרג במזיד יושב תחת הסולם, וזה שחרג בשוגג יורד בסולם ונפל עליו והרגו. זה שחרג במזיד נהרג, וזה שחרג בשוגג גולה. (מסכת מכות י, ב)

החידה השבועית

פתוב את המילה הנכונה

מתפסיק

שושנה על שם מה?

התשובה בתרגום אונקלוס פרוק ח' פסוק ד'

את התשובות ניתן להכניס לתיבת "משמרת השלום" עד ליום שלישי. בין העונים נכונה תיערך הגרלה

התלמיד החשוב כפר יעקב ישראל סבג הי"ו

"זיסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאווה" (לג, טו)

רמז יש פאן, ללמדנו כי המתרחק מן התורה שנתנה בסיני, היכן תמצאו אותו, בקברות התאווה, כי אי אפשר לעצור בעד כח התאווה אלא רק בכח התורה, ומי שעוזב את התורה הקדושה, מן ההכרח שנמסר תחת יד כח התאווה, הנוסע מ"סיני" חונה "בקברות התאווה".

(הרצבי)

התלמיד החשוב כפר אליהו יעקב אליפלך הי"ו

"כי אתם עברים את הירדן אל ארץ פנען. ואבדתם את כל משפיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו" (לג, טז-יז)

מצינו בגמרא, שהיה משה רבנו מסגל לבטל לחלוטין את יצר העבודה זרה, אלא שחסרה לו זכותה של ארץ-ישראל (ראה עירובין ל"ב). לפיכך אמר הכתוב: "כי אתם עוברים את הירדן" - מכיון שרק אתם עוברים את הירדן בלעדי משה, על-כן "ואבדתם את כל משפיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו" - לבל תקשלו בהם. ואלו היה גם משה עובר עמכם את הירדן אל הארץ, היה הוא מבטל את היצר העבודה זרה ולא הייתם חוששים מפני כל אלה. (מעיינה של תורה)

התלמיד החשוב כפר שמעון בן חיים הי"ו

"אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה" (לג, טז)

חכמינו אמרו, שלפיקך נקראת ארץ-ישראל "ארץ-הצבי", כי כשם שהצבי הזה משהפשט עורו מעליו שוב אינו יכול לחזור ולכסות את גופו מאחר שהוא מתכוף, כך גם ארץ-ישראל בזמן שאין ישראל יושבים עליה הריהי מתכופת (גיטין נ"ז).

זאת אומרת שלפני שנכנסו היהודים לארץ היה שטחה מצמצם מאד, כך שלא הספיק לכל שבט השטח שנתן לו; אך לאחר שהטל הגורל התרחב השטח בהתאם לגדלו של השבט.

זהו אפוא פשוטו של הפסוק: "אל אשר יצא לו שמה הגורל - לו יהיה", אחרי שנפל הגורל על שטח פלוני בשביל שבט פלוני, מיד גדל השטח הראוי בהתאם לצרכיו של השבט.

וזהו שנתפן רש"י לומר: "מקרא קצר הוא זה", כלומר: המקרא מדבר פאן בכברת-האדמה הקצרה שהתרחבה אחר-כך. (שם)

התלמיד החשוב כפר נועם שמואל גרונשטיין הי"ו

"והיו הערים להם לשבת" (לה, ג)

מדוע חזר הכתוב פעמים על המלה "לשבת"? אלא שנתחלת ערי הלויים הלא שמשו בעת ובעונה אחת גם במקום מגורים עבור הלויים וגם בערי-מקלט לרוצחים בשוגג, והשם-יתברך הרוצה לראות אך טוב בישראל אומר כביכול: מי יתן ולא יקרו מקרים כאלה ולא תהיינה הערים הללו מקום המוכן לפורעניות כי אם רק "להם לשבת", ללויים בלבד.

(שם)

הלכה שבועית בארמית

טעם שנקרא סעדה ג' "שלוש סעדות"

בדקדא אריסטון וסעודה אית בידיה לקניא תלת אריסטון כי באריסטון קמיתא לא אכל בכולי מעלי שבתא והוא רגוג ובעי למיכל ואית ליה פה הנאה, ואל דאית ליה מצותא רב' "וקראת לשבת ענג" וכן בצפרא דשבתא בעי מדעתיה למיכל, אך באריסטון תליתאי דאי מנפשיה לא בעי למיכל והוא אכיל לשם שמאי, גלי ליה לכלא דאף תרי אריסטון תוי לשם שמאי, משום הכי אריסטון תליתאי קרינן לה "שלוש סעדות".

שאלות ותשובות ילדים שואלים

שאלת התלמיד..... מכיתה ו'

אני לומד ארבע שעות ביום בבית הספר. האם אני צריך ללמוד גם בבית? ואם כן, כמה שעות?
 ע"פ כן אני לא מוצא תשובות ברורות. האם צריך ללמוד 100% במקום?
 אבא שלי לא רוצה שאלמד בבית. האם זה נכון? ואם כן, מה צריך לעשות?
 איך זה יכול להיות שאני מנסה ללמוד ואבא שלי לא רוצה שאלמד בבית?



ואין
הקדוש
ברוך הוא

הזכרון דפי'ים אלא

הרה"ח ר' יהודה קליין שליט"א | משגיה

הוא הסתובב בשטיבלאך מאה שערים, מנדנד את ידו מעלה ומטה לשם השמעת הצליל המתכתי הידוע של אוספי הצדקה, אוסף הוא כסף עבור בתו שחלתה לא עלינו, עד מחר הוא צריך להמציא הון עתק של מאתיים וחמישים אלף שקלים חדשים עבור הטיפול המסובך.

הוא ניגש אל שני אנשים שעומדים ומדברים במסדרון והוא מתחנן בפניהם לעזרה תוך שהוא מפרט להם את מצב בתו ואת הברוך הכספי אליו הוא נקלע. שניהם מפשפשים בכיסם, אחד שולה שטר של 20 שקלים והשני מגדיל לעשות ונותן לו שטר של 200 שקלים בתוספת ברכת רפואה שלימה לבתו החולה. הוא נותן את ידו לזה שתרם לו 20 שקלים ומברך אותו מקרב לב בברכות עד בלי די שיחולו על ראשו ואילו לאותו אדם שתרם לו 200 שקלים הוא בקושי מפרטיר תודה בשפה רכה.

האחרון מתרעם ושואל אותו: אתה לא מתבייש? אני נותן לך תרומה מכובדת ואתה בקושי מתייחס אליי ואילו חברי נותן לך תרומה זעומה ומקבל ממך שפע ברכות?

השנורר הירושלמי לא מתבלבל ועונה: הוא אדם עני מרוד שבקושי מסיים את החודש, עבורו 20 שקלים הם סכום מכובד מאד. ואילו אתה, אתה הרי עשיר כקורח, עבורך 200 שקלים הם כמו 10 אג' בשבילו....

כותב רבי אליעזר פאפו זיע"א בספרו פלא יועץ: "נמצא שאם חזית איש מהיר במלאכתו מלאכת הקדש, פתי וסכל יקרא כי מה לו ולצרה הזאת"

לדוגמא: שני ילדים קיבלו על עצמם לומר שעה שלימה פרקי תהילים, אחד רוצה לסיים את כל התהילים אז הוא אומר הכי מהר שאפשר, השני אפילו יום ראשון לא סיים מפני שאמר מילה במילה תוך התרפקות על האותיות הקדושות. אומר הפלא יועץ: "ואין הקדוש ברוך הוא מונה דפים אלא שעות". תהיה כמו הילד השני, לא כמו הראשון שהרי שניהם מקבלים את אותו שכר אז לא עדיף לומר לאט ובכוונה?

זה צריך להנחות כל יהודי, ילדים ומבוגרים כאחד, ש"אין הקב"ה מונה דפים אלא שעות". אצל השם יתברך אין שום חשיבות מי קיבל 100% במבחן, אצל השם ית' יש חשיבות רק למי שמתמיד בלימודו, מי שמקשיב בשיעורים ומשקיע את כל כוחו בתורה הקדושה וכו'.

גם המשגיח והרעבע מעריכים הרבה יותר את הילד שקיבל 70% במבחן אבל השקיע את כל כוחו בלימוד מאשר הילד שנתברך בכשרונות ולא השקיע את כל כוחו וקיבל 100%. שהרי לא בזכות עצמו הוא קיבל 100% אלא בזכות הכשרונות שנתן לו הקב"ה בחסד. ואילו אתה קיבלת 70% בזכות עצמך, בזכות ההתמדה שלך.

המלמד החשוב הרה"ח ר' ישראל כהן שליט"א



מובא בגמרא במסכת מגילה: "אמר רבי יצחק: אם יאמר לך אדם יגעתי ולא מצאתי - אל תאמין, לא יגעתי ומצאתי, אל תאמין, יגעתי ומצאתי - תאמין". וכוונת רבי יצחק ללמדנו שאדם שאינו משקיע ואינו מתמיד לעולם לא יגיע רחוק, נכון שכעת בחיידר הוא מצליח להוציא 100% במבחן אבל כשהוא יגדל הוא בוודאי לא יצליח!

ידוע שרוב הצדיקים וגדולי התלמידי חכמים שבכל הדורות לא היו גאונים או חכמים במיוחד בילדותם וכמה דעמות שפכו עליהם אימותיהם בתפילה שיצליחו בלימודם, ורק בכח התמדתם וכמובן בזכות התפילות הם הצליחו והגיעו לאן שהגיעו. ואם שמעת על תלמיד חכם וצדיק ולהבדיל על בעל עסק מצליח שלא השקיעו את כל כוחם ואעפ"כ הצליחו - אל תאמין!

המלמד החשוב הרה"ח ר' מאיר קליין שליט"א



שלמה המלך, החכם מכל אדם אומר: "כל תורה שלמדתי באף נתייממה בי בזקנותי", שלמה המלך מעיד על עצמו שרק התורה שאותה הוא למד בקושי והתאמצות היה לה קיום.

אם כן עליך לשמוח שניתנה לך ההזדמנות משמים להשקיע כוחות גדולים בלימוד יותר משאר חבריך וממילא מובטח לך שלימודך יתקיים כך גם בימי זקנותך ואם תמשיך להשקיע את כל כוחותיך בלימוד התורה הקדושה הרי שבדאי תגדל להיות תלמיד חכם גדול בעתיד.

וכך אמר אליהו הנביא: "מעיד אני עלי את השמים ואת הארץ, בין ישראל בין גוי, בין איש בין אשה, בין עבד ובין שפחה הכל לפי מעשהו שהוא עושה - כך רוח הקודש שורה עליו". זה לא משנה כמה כשרונות יש לאדם ולא כמה הוא מוצלח, אלא הכל לפי מעשיו ולפי התמדתו והשקעתו!



שאם ישאלך אדם דבר אל תגבה ממנו ותאמר לו שאני לא מיד

בדאי יודעים אתם ילדים יקרים מדוע נקראים חכמי המשנה בשם "תנאים, אם לא - אגלה לכם!

בתקופת המשנה עדין לא כתבו התורה שבע"פ שפך קבלנו מאבותינו והם מאבותיהם עד מעמד הר סיני, שיש תורה שבכתב שהם תורה נביאים וכתובים ויש תורה שבע"פ שהיה אסור לעלות על הכתב וכל אב היה מלמד לבנו.

בזמן רבנו הקדוש רבו הגזרות על עם ישראל ונתמטטו לומדי התורה, אמר רבנו הקדוש: "עת לעשות להשם הפרו תורתך" וכתב את המשניות על מנת שלא תשתכח תורה מישראל.

מאין זכרו אצל בדורות שלפני רבנו הקדוש את התורה שבע"פ? - כל תלמיד היה יושב לפני רבו ושומע ממנו את התורה ומיד לאחר מכן היה יושב ומלמד את הדברים שוב ושוב עד שנקלטו במוחו.

כך ישב רבי עקיבא לפני רבו רבי יהושע שידע את כל התורה שבע"פ ולמדו לרבי עקיבא וכן עשו כל שאר תלמידי חכמים באותם דורות.

ועל כן נקרא שמם "תנאים" שתרגומו "לומדים" בארמית.

ואם תשאלו איך זה קשור אלינו תלמידי הת"ת?

כי כל אדם שנקנס לת"ת נשמע בתקופה האחרונה יחשב שחזרה לה תקופת התנאים... יושבים הילדים בזמני ההפסקות ומשננים דפי גמרא ופרקי משניות בע"פ עד שאינם שמים לב לקול הצלצול הקורא להם לחזור לכתתם.

בטוח אני שילדים צדיקים כאלה יצמחו לאילנות מפארים ולתלמידי חכמים מבקקים בעז"ה ומי שאינו מאמין לתאורים שגוראים כמפרכים, אדרבא, הנכם מזמנים להכנס לשערי הת"ת ולהתחיל במלה אחת מכל פרק שתבחרו וכל הכתה תדע להמשיך את כל הפרק מלה במלה. אשרי הילדים ואשרי יולדתם.

מובא בספרים הקדושים ש'נשמעה' אותיות 'משנה', ב"ה אצלנו בת"ת אין צורך להכביר במלים על מנת להסביר איך קשורה הנשמעה למשנה שכן מספיק להביט על פניהם של צעירי הצאן ולראות את החיות וההתלהבות של התלמידים היקרים בשעה שהם משננים פרקי משניות בע"פ עם כל הנשמעה ומיד מבינים את ההקשר.

בכתתי, פתה ז' ישנו לוח שהדפסנו במיוחד ובו רשומים 42 פרקי משניות מהמסכתות שנלמדו בחידור ובכל פעם כאשר ילד נבחן בע"פ וידע בשפה ברורה אנו מדביקים מדבקה זוהרת ומאירה על הלוח בשורה שבו מופיע שמו וב"ה אותו לוח זוהר ומאיר מרוב מדבקות שהדבקו בו ומאירים את הכתה כזוהר הרקיע ובטוח אני שזוהר המדבקות יאירו גם בשמים לאותם תלמידים יקרים וטהורים שהשקיעו ושננו וידעו בע"פ ובכך קימו את דברי חז"ל הקדושים: "תנו רבנן: 'ושננתם' שיהו דברי תורה מחדדים בפיך. שאם ישאל לך אדם דבר אל תגמגם ותאמר לו, אלא אמר לו מיד"

המשך מעמוד 2

ובאותו הקשר יש גם להבין לגבי השאלה (בעמוד 4) "לא עליך המלאכה לגמור" אין זה מתפקידך לקבל דוקא 100% במבחן, "ולא אתה בן חורין לבטל ממנה" שאסור לך לותר מלכתחלה אלא עליך לעשות את הטוב ביותר ומה שתצליח תצליח, שהרי "אם למדת תורה הרבה" כלומר, אם תתמיד ותלמד הרבה ותעשה כמיטב יכולתך הרי ש"נותנים לך שכר הרבה".

בספר ספורי מעשיות להרה"ק ר' נחמן מברסלב זיע"א מספר במעשה "חכם ותם" על שני נערים שאחד היה חכם שקבל מהקב"ה כשרונות גדולים והשני היה תם, ואין כאן המקום להאריך בכל המעשה אבל אחד הדברים הבולטים שלומדים ממעשה זה שהתם התמיד והשקיע כל כוחותיו בלימודו ורכש עוד ועוד כשרונות רק ע"י למוד והתמדה בפשיטות ותמימות וכאשר צחקו עליו בני אדם היה אומר: "זה מעשה שלי וזה מעשה שלו, ומה לי להתעסק במעשיהם של אחרים", כל מה שענין אותו זה לעשות את הטוב ביותר עם הכלים שהוא קבל מהש"ת וכך הצליח להחכים עוד ועוד ולהגיע לדרגה גבוהה בהרבה מהחכם.

אבל מטרת החכם היא להיות חכם יותר מכולם ובכל יום הוא לומד חכמה חדשה ואינו מספק לעולם, הוא תיב להשיג 100 בכל מבחן מפני שהוא תיב להיות טוב יותר מכולם. וסופו שהגיע לבאר שחת.

מְהַנְעֵשֶׂה בְּחֵידָר שַׁע"ע



בבחינה אצל
הרבנים הגאונים
שליט"א



בבחינה אצל האדמו"ר מזוויהל שליט"א



**בבחינה אצל
הרבנים הגאונים
שליט"א**



בבחינה אצל הרב שלמה שופר שליט"א

אשרי העין ראתה זאת
 עקב העואם הרב על הבוחש
 ורבו התלמידים שרצו להבחין
 הוספע בבוחש אל את תלמידי
 כתר ז'.

תורה לתלמידי אכיעה לישיבה
 קטע לתלמידי כתר ז' שלקחו
 חלק בהצלת אב"ם שוע
 פרקי"ן וענ מצאנש הפרטי
 לבחון את התלמידים על פרקי
 משנת ב"ם פ בשעת ההפסקות

לאור בקשת רבים לתלמידי
 הת"ת שפטר ז' בשבוע
 הבלתי להבחין בצאנע ההפסקות
 אצל הבוחש עב"ז רבועי ו'
 אב.
 ביום חאני ז' אב יערכו
 התלמידים סיכום כלי עבר
 התעודות והוקת הפרטים
 אשר תקיים א"ה ביום שני
 י"ב אנתס אב ברוב פאר והדר.

הזורעים בדמעה יקצורו ברנה שמ"ע תלמוד תורה סא מרומ עינים

מעמד כבוד התורה

שונה פרקו

וחלוקת התעודות

שינון דפי גמרא ופרקי משניות

מעמד כבוד התורה

וחלוקת התעודות והפרסים

יתקיים א"ה
 ביום שלישי י"ב מנחם אב
 במעמד רבנים חשובים
 ובהשתתפות כל חתני התורה
 והורי החתנים

אנא שימרו על זמן זה פנוי..
 לשמוח בשמחתה של תורה
 ולרוות רוב נחת דקדושה
 מבניכם הצדיקים!

גדול יהיה המעמד לכבודה של תורה

ומני השבת בירושלים

בניסה 19:02

יציאה 20:18

ר"ת 20:59